

CELEBRACIÓN EN OS COTOS

1-2 de febreiro do 2025

IV ORDINARIO C

Os COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,

E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

♪ **nº 3 Unha xuntanza de amor**

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

No Evanxeo de hoxe contemplamos como son os propios veciños de Xesús os que o rexeitan porque non entenden que un deles poida ser distinto, diferente. Non entenden que sexa o seu veciño o que trae a Boa Nova de Deus.

A todos nos custa aceptar as diferenzas, e por iso cada vez máis medra a intolerancia. Hoxe, en vez da irmandade, impóñense as fronteiras: Ucraia-Rusia, Palestina-Israel, África-Europa, ...

Deixemos que a paz e o respecto a todos sexa o que guíe os nosos pasos, deixemos que o amor, a esperanza e a fe dean sentido á nosa vida.

Os veciños de Nazaret botan a Xesús fora da súa aldea e da súa vida, nós deixámonos levar da súa man, compartimos con El a mesa, soñamos camiños de paz e esperamos a súa Vida Resucitada. Celebrémolo.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Os proxectos de irmandade con Deus necesitan das nosas mans, pero non sempre estamos dispostos por iso queremos comezar pedindo de Deus misericordia, porque queremos facelo mellor:*

Monitor/a

✓ Cando o fracaso e a frustración queiran aniñar en nós. **SEÑOR, ÉNCHENOS DE ALENTO**

✓ Cando a comodidade e a falta de compromiso nos invada. **CRISTO, ÉNCHENOS DE ALENTO.**

✓ Cando cedemos á tentación de deixar morrer a fe, a esperanza e o amor. **SEÑOR, ÉNCHENOS DE ALENTO**

Celebrante: *Deus, Pai agarimoso, ten piedade de nós, dos que teñen un lugar na nosa vida, de todos os que sofren e non atopan nin respecto, nin comprensión nin paz na súa vida. A todos nos concede o perdón e confiamos nos leva á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentando no silencio o que rebule no noso interior. Fronte ás fronteiras e as diferenzas sexamos acolledores. Fronte ás marxinacións e as intolerancias sexamos sementes de paz.*

(silenzo)

Celebrante:

Deus, Noso Pai,
queremos ser testemuñas de irmandade
nesta terra e nestes tempos
nos que hai tantas intolerancias e violencias.

Queremos dar exemplo nos camiños da paz,
nos camiños do respecto
sen facer diferenza
por pensar, crer ou vivir diferente.

Pedímoscho a Ti Pai, aprendendo de Cristo,
que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *Na carta de San Paulo escoitaremos como o fundamento da vida dos crentes son a fe, a esperanza e o amor.*

No Evanxeo vemos como Xesús é rexeitado polos seus veciños polo seu testemuño, pero El non cala, non se acovarda e continúa coa súa misión de predicar a Boa Nova para todos. Nós fagámolo ben acollendo e escoitando como agora nos dispomos a facer.

Leccionario I C páx 180 1 Cor 13, 4-13 LECTURA

LECTURA DA CARTA DE PAULO AOS CORINTIOS

Irmáns e irmás:

O amor é de corazón grande, é servicial. O amor non ten envexa, non ten fachenda, non se ensoberbece; non é malcriado, non busca a súa comenencia, non se alporiza, non garda malicia; non simpatiza coa inxustiza, senón que se alegra coa verdade.

O amor desculpa sempre, fíase sempre, espera sempre, atura sempre.

O amor non pasa endexamais; mentres que as profecías desaparecerán, as linguas calarán, a ciencia acabará. Porque a nosa ciencia é limitada e limitada é a nosa inspiración: e cando veña o perfecto, desaparecerá o limitado. Cando eu era neno, falaba coma un neno, pensaba coma un neno, razoaba coma un neno; cando cheguei a adulto, deixei de lado as cousas de neno. Igualmente: agora vemos nun espello, escuramente; pero daquela habemos ver cara a cara. Agora coñezo dun modo incompleto; pero daquela hei coñecer tan ben coma Deus me coñece a min. En resumo: hai tres cousas que permanecen: a fe, a esperanza, e o amor. Pero delas a meirande é o amor.

Palabra do Señor

SALMO 🎵 **50** *Na tardiña baixa da vida*

(en pé) *Lec I C páx 182*

Lc 4, 21-30

EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO LUCAS

Daquela empezoulles a dicir Xesús na sinagoga da súa vila de Nazaret:

- Hoxe cúmprese diante de vós esta pasaxe da Escritura.

E todos se lle puxeron á contra, estrañados polas palabras de graza que saían da boca del. E dicían:

- Pero non é este o fillo de Xosé?

El díxolles:

- Seguramente me recordaredes aquel refrán: Médico, cúrate a ti mesmo; todo canto oímos que fixeches en Cafarnaúm, faino aquí na túa terra.

Pero el continuou:

- Asegúrovos que ningún profeta é ben recibido na súa terra.

Oíndo estas cousas, todos os que estaban na sinagoga puxéronse feitos unhas feras; así que, erguéronse, botárono fóra da vila, levárono ata o alto do monte no que está edificada, coa intención de o precipitaren embaixo. Pero el botou a andar polo medio deles e marchou.

Palabra do Señor

(sentad@s)

gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

No Evanxeo de hoxe Xesús comeza dicindo “hoxe cúmprese diante de vós esta Escritura”, pero os seus veciños non o entenden, non o aceptan. Opóñense porque en Xesús, eles, non miran máis que un veciño, o fillo do carpinteiro, e de

ningunha maneira pode ser ese veciño o que trae a Boa Nova de Deus.

Ás veces tamén os nosos tempos son así, e o de fora e o de lonxe sempre é mellor que o de aquí. Énos foi fácil encasillar á xente e non aceptamos que nos poida sorprenden porque nunca poderá ser máis do que nós temos na nosa cabeza.

Seguro que algunha vez nos custou aceptar a valía dun veciño, seguro que algunha vez foi alguén de fora o que nos axudou a ver o noso con outros ollos, seguro que algunha vez é quen ven de lonxe o que queda abraiado pola nosa terra e nos non lle damos o valor que dende logo se merece.

Coma con Xesús, é triste cando alguén é rexeitado e botado fora. É triste que tantos homes e mulleres teñan que fuxir da súa terra, é triste que tantos homes e mulleres non teñan nin o dereito de poder vivir en paz.

(en pé)

PROFESIÓN DA FE

Celebrante: *Profesar a fe é asentir con toda a vida que acreditamos nos feitos e palabras de Xesús e recoñecémolo como irmán e veciño noso, e mensaxeiro da Paz para todo o mundo. Dicimos:*

♪ Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Monitor/a:

***Credes en Deus, Pai e Nai,
que ama a todos sen diferenza
e que nos convida
a facer un mundo máis solidario e de irmáns?***

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

***Credes en Xesús,
que nos convida a seguir os seus pasos,
anunciando a Paz e a igualdade de todas as persoas?***

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

***Credes no Espírito Santo,
que nos alenta a colaborar descubrindo no evanxeo
a vontade de Deus para a nosa vida?***

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

***Credes na igrexa
comunidade que necesita das nosas mans
para facer crible os camiños do respecto
a quen pensa, cre ou vive diferente?***

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Despois de escoitar a túa voz, abrimos o noso corazón a compartir o que nos ilusiona e tamén canto nos preocupa, dicindo xuntos:*

GÁRDANOS NA TÚA PAZ, SEÑOR

Monitor/a:

- ✓ Para que desde a Igrexa aprendamos a vivir a fe sen rutinas, a esperanza na unión de todos e o amor na entrega xenerosa aos demais. Recemos xuntos
- ✓ Para que saibamos vencer a tentación de criticar e caer en comportamentos que só buscan aproveitarse dos demais. Recemos xuntos
- ✓ Polos homes e mulleres que camiñan na vida sementando boa nova, anunciando liberación, proclamando a liberdade, para que sintan o gozo de ser exemplo de Cristo. Recemos xuntos
- ✓ Polas persoas que non dubidan en dar a cara e a vida polos demais, polos que se atreven a acoller aos refuxiados e respectar aos diferentes. Recemos xuntos
- ✓ Polas xentes do rural para que atopemos trato digno e respectuoso nas nosas aldeas. Recemos xuntos

Celebrante: *Señor, dásnos o valor de facer nosa a túa misión, dásnos a coraxe de tomar partido por quen espera a Boa Nova do Evanxeo vivido. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUNIÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Coma Xesús queremos ser profetas dun mundo mellor, queremos manter esperanza aínda que ás veces custa críticas, queremos proclamar que Deus Pai segue á nosa beira. Rezamos confiados*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Dáanos a túa paz Señor e fai que saibamos transmitila a tantas persoas que viven sen ela compartindo o teu amor con todos os que precisan de axuda e dunha palabra de ánimo. Que non nos canse dar unha man, porque as nosas tamén son necesarias. E dende logo valen a pena cando fan ben como agora facemos compartindo un xesto de paz.*

🎵 **nº 36 Fagamos a paz irmáns**

COMUÑÓN

Celebrante: *Xesús na sinagoga de Nazaret é rexeitado e despregado polos seus propios veciños.*

Que a nosa participación aquí sexa un compromiso real de querer estar unidos a El e aos irmáns, en especial aos rexeitados pola sociedade e aos que non son respectados.

Aquí compartimos o que Xesús nos dá, e ditosos nós convidados a este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 **nº 55** **No colo da miña nai**

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, asiste con bondade ao teu pobo.

Ti que nos enriqueces con esta xuntanza de amor,
fai que este compartir nos axude para a salvación
e nos faga medrar coma mensaxeiros de paz
con Xesucristo, noso Señor,
que vive e reina por sempre eternamente. Amén

A Palavra de Deus é espírito e vida.

Non teñamos medo a dicir o que a fe, a esperanza e o amor nos esixen neste momento difícil da sociedade.

Soamente así tamén nós poderemos ser espírito e vida para os veciños e veciñas que precisan de nós.

Avísase das misas (ver folla do mes)

*Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén*

XESÚS É REXEITADO ENTRE A SÚA XENTE

**NÓS QUEREMOS TELO COMA IRMÁN
Á NOSA BEIRA**

Así nolo ensina o evanxeo de hoxe.

🎵 **nº 56** **Ide e pregoade**

Podémonos ir en paz. Amén